

Observatoriul este de două ori în
septembra, Mercurul și Sambata.

Pretiul

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu postă in lăințrulu monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 1 fl. său 22 franci, pe 6 luni 5 fl. său 11 franci. — Numeri singuratici se dau căte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu IV.

Nr. 54.

— Sibiu, Sambata 4/16 Iuliu. —

1881.

Abonamentu nou

la

„Observatoriul“

pe semestrulu alu 2-lea din anulu alu IV-lea, carele se incepe din 1/13 Iuliu 1881 si ese regulatu de doue-ori pe septembra, in unele casuri si cu suplemente.

Pretiul este insemnat de asupra si alaturea cu titlulu, adeca înaintrulu monarchiei pe 6 luni 4 fl. v. a., pe 12 luni 8 fl. v. a. In afara de monarchia 11 franci pe 6 luni, 22 franci pe 12 luni.

Espeditiunea prin posta cu atâtua mai regulata, cu cătu liniile postelor se inmultiesc pe fiacare anu in tóte regiunile si directiunile, spre mare comoditate a publicului.

Daca diariul se ia din tipografia, pretiul se scade cu 50 cri pe semestr.

Ori-ce reclamatiune se se faca celu multu in optu dile, spre a se inplini in regula.

Fiind-că nu ne convine a tipari prea multe exemplarie de prisosu, rogamu pe dñii abonati, că se binevoiesca a'si innoi prenumeratiunea cătu se pote mai curendu si cu atâtua mai virtosu acum, in acésta epoca agitata forte, atâtua in tiéra la noi, cătu si in afara.

Celu mai usioru modu a prenumera este prin mandate (asemnatiumi, blanquette) postali. Dara adresele se fia scrise exactu pe cuponulu blanquettei in dosu. A se adressa de a dreptulu cătra redactiune: Sibiu, Piat'a mica 27.

Peripetile espositiunei.

„Se lasamu politic'a la o parte celu puçinu odata in luna.“ Se o lasi, dara éca, nu te lasa ea pe dta, care fugi de ea. Astadi chiaru si din numele dtale si alu cónsorciei dtale, pe care vi

l'au datu mam'a bun'a ori patrin'a dvóstra, se face in tiér'a nóstra politica. Cum de mai cutedi dta se te numesci Nicolae si nu Miklos, soçi'a dtale Octavi'a si nu Nyolczadik, fiulu dtale Victoru si nu Győző, fiic'a dtale Corneli'a si nu Ilka ori Etelka? Ce pote se fia mai strainu de ori-ce politica afurisita, decàtu a'ti scôte marf'a (merces) de manufatura, de fabricatu, de producte agricole si montanistice, de animale domestice in o piatia publica spre vedere, a le espune, a face espositiune? Ce pote fi mai necessariu pentru familii, decàtu incuragiarea pe tóte calile a industriei de casa, ocuparea membrilor familiei cu tóte lucrurile folositòrie? Éca in se, că cineva facu si din espositiune intru o nópte fara somnu, cestiu ne politica! Unii stau se jure, că daca nu se tinea conferenti'a electorală la Sibiu, sau incă daca aceea ar fi decisu, că toti alegatorii de nationalitate romanésca se mérga la urne tèrindu-se pe fóle canesce si se'si dea voturile numai pentru cine li se va porunci, comitetul Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului roman nu ar fi luat pe faç'a sa o infruntare, precum nu i s'a mai intemplatu niciodata in cei două dieci de ani ai existentiei sale.

Noi nu mai stămu buni pentru nimicu in lume; in acésta epoca, sub actual'a sistema in tiéra nóstra se potu intemplá si lucruri, de care nu se mai vedu nici in Turci'a nici in Russi'a, pote dóra numai in Afric'a. Cu tóte acestea ni se pare că calamitatea cu espositiunea nu trebue adusa in nexus numai cu conferenti'a din Maiu a. c., că-ci reulu isi are radecinele sale multu mai afunde in trecutu. Se nu ne insielamu nici pe unu momentu cu parolele dilei de libertate si egalitate, nici cu minciun'a supranumita „fraternitate“; bombóne sunt acestea inventate pentru baiati urdurosi, nu pentru barbati seriosi. Vicecomitele in scrisoarea sa din 1 Juniu a. c. a crediut că trebue se fia forte sinceru, candu a inputatu, că de ce espositiunea se pote titlu de „nationala“. Ministrul in se nega, că comitetul ar fi fostu infruntat din caus'a numelui ce s'a datu espositiunei, ci numai din causa, că in statute nu stă nicairi cuventulu espositiune. Dara in

statute se afla trasu unu cercu de activitate immiuitu mai largu decàtu ar fi o simpla espositiune, acolo stă cuventulu Cultura in toti ramii possibili din lumea acésta.

Ei, hei, dara ce trebue romanului cultura si inca chiaru cultura romanésca? „Elutasitandó“! (a se respinge!) a strigatu unu domn Mare din B.-Pest'a in momentulu candu i s'a spusu, că romanii voru se faca o espositiune si că spre acelu scopu au mai avutu si „inpertinentia“ se céra ticalose de 2000 fl. din cele 339.000 fl. votati anualu de cătra dieta din pungile cetatenilor pentru incuragiarea agriculturei si a comerciului si anume a industriei de casa.

Ori că nu sciti dvóstra nici atâta, că nu convine, nu corespunde la „politica naionala“, că si valachii se invetie professiuni, se se incumete la industri'a mare, se se dedea la comerciu intinsu preste tieri si mari. Industri'a si comerciulu presupune pe langa risicu, si castiguri mari, capitaluri, avutii, palaturi, civilisatiune superioara, renume, in fine si desrobire. Dara atunci ce intielesu va mai avea vechi'a doctrina ardeléna, că romanului niciodata se nu'i lasi in mana bani mai multi, decàtu pre căti ii trebue se platésca contributiunea, se'si mai cumpere caciula si opinci pe érna, era preste véra pote ambala desculciu si fara caciula. Candu a cerutu episcopulu Ioanu Lemeni in a. 1833 permissiune pentru unu asia numitu atelier (lucratoria) la Blasiu, că se invetie vre 30—40 baiati căteva professiuni forte necessarie in tiéra la noi, a fostu infruntat, că-ci cutédia se atace privilegiile ungarilor si a le sasilor. Mitropolitulu Mironu voiesce se se faca espositiunea intru o gradina de ale mitropoliei. Tineti minte, că are se o patia si preas. sa totu că bietulu Lemeni. In altu Nr. mai multe.

Accisele.

Niciodata nu vomu incetá de a roga pe romani, că se se ocupe forte desu cu cestiu finantiali. Fara finantie si fara armata orice discussiuni politice sunt si remanu frase góle, secaturi.

Economistii nationali au inceputu se propage

Foisiór'a „Observatoriului“.

La a. 1784 si la a. 1849.

Si tacuisses Philosophus mansisses.

I.

Forum productionale.

Au trecutu de multu acele timpuri, cându omulu se numerá de „omu“ numai daca erá nobilu privilegiat. Toti ceialalti erau dela nascere osinditi a fi sclavii altora. Anulu 1848 a scrisu cu litere de sânghe in codicile omenimei „egalitatea“. Se ne bucuramul de acestu triumfu alu „omului“ asupra sclavismului; se nu perdemu in se din vedere, că acelui sublimu cuventu face mare parada in codicile tuturor statelor europene monarhice, ba chiaru in Franci'a republicana, nu in se asemenea progressu.

Erá unu timpu, in tiéra nóstra, cându toti aceia cari aveau asemenea nume familiaru cu vre-o familia nobila privilegiata, se lipau de acésta familia, că se scape de sclavia. Din cându in cându se aduná asia numitulu forum productionale, constată identitatea tuturor familielor si a persoanelor nobile din tiéra, era pe ceialalti i aruncá era in jugulu servitutei.

In Austri'a pana in dio'a de asta-di se observa cu mare rigore dispositiunea legei, prin care folosirea prepositiunei „de“ nemtiesce „von“ inaintea numelui este oprita. Din an 1850 pana in an 1861 cătu au dominu nemtii austriaci in acésta tiéra, pedepsiau aspru pe ori-cine si-ar fi arogatu unu gradu de nobilitate. „Wegen Annassung des Adelsgrades“. Totu asemenea se observa si in armata.

Cine ar fi crediut, eu de siguru nu, că va veni o di, cându eu voi fi constrinsu, ce e dreptu, nu inaintea forului productionale, ci inaintea forului „némului românescu“ — care pentru mine, dupa forul lui Domnedieu, e celu mai inaltu foru, — se dădădescu, de

asta-data nu că sum nobilu prin mostenire, ci cându si pentru ce fapte s'au nobilitatu strabunii mei?

Constrinsu? Prin cine si pentru-ce? Astufului se voru intrebá toti căti me cunosc pe mine; toti căti au cunoscutu pe parintii mei, pe unchiul meu pe metropolitulu si pe ceialalti frati ai densului.

Responsulu ilu va aflá totu insulu in decurgerea acestei scrieri; faptele se voru explicá de sine.

Se luamu aminte!

Din ressunare, pentru că eu, silitu prin biografa lui Siagun'a, am scrisu „partea a III-a din memoriu meu“, s'a disu si s'a scrisu:

„Daca Siagun'a a prinsu pe Varga Catarina, complotul de a o prinde s'a facutu in cas'a fatalui meu, si impreuna cu elu a dusu-o Siagun'a la Belgradu“.

„Daca Siagun'a a tînuitu cu domnii in contra poporului, apoi Siulutescii inca au tînuitu la anulu 1784 cu „domnii“, din care causa au fostu si jefuiti“.

„Daca Siagun'a a tradatul la an. 1847 pe „moti“, apoi Siulutescii i-au tradatul pe ei la anulu 1784, din care causa Siulutescii s'au si nobilitatu la acelui anu“.

Nu ride! Rogute, moderédia-ti risulu pana in capetu, că atunci se poti ride, cum se dice „con amore“.

Declaru din capulu locului, că eu de asta-data nu voi scrie in contra lui Siagun'a o singura iota; celu ce me va silf in se si a trei'a óra se apucu pén'a spre aperare, acela numai binevoitoru de ai lui Siagun'a nu se va potea numi.

De si, se dice, că Romulus a suptu lapte de lupóica, Români totusi nu sunt neamu de lupi, că se impune faptele parintilor, in daun'a copiilor si a nepotilor; prin urmare tocma adeveratul se fia ceea ce mi s'a replicatu, totusi ceea ce am scrisu nu ar potea alterá, cu atâtua mai puçinu a me gená.

Cu tóte aceste, eu vreu se disparu ori-ce prepusu; vréu se nu remâna nimicu secretu inaintea neamului meu; vréu că acela pentru care mi-am jertftu presentul si trecutulu meu, se me cunoscă cătu se pote de bine pe mine, parintii, mosii si stramosii mei.

Daca eu asi cautá reclamu, cu deosebire la germani

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie séu linia, cu litere merunte garmondu, la prima publicare căte 7 cr., la a doua si a treia căte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurul publicu.

Prenumeratiile se potu face in modulu celu mai usioru prin asemnatiumile postei statului, addressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriul“ in Sibiu.

si magiari, dupa parerile si convingerile cari domnescu in monarchia Austro-Ungara despre rescóla poporului din an. 1784, atunci n'asi avea trebuinta decàtu se traducu in limb'a germana si magiara ceea ce s'a scrisu cu truffia, dar cu rea creditia, pentru a mistificá si seduce daca nu pe ómeni seriosi, celu puçinu pe vre-unu na-tintocu.

Istoria anului 1784 se afla dejá scrisa in tóte limbele patriei; actele si documentele privitóre la acea rescóla stau la dispositiunea ori-cui, care ar vrea se le ceteșca ori se le decopieze.*)

Istoria acelui anu se va potea intregi si amplificá niciodata in se faptele seversite si documentate nu se voru potea alterá, si cu atâtua mai puçinu a se falsificá.**)

Totu asia stă lucrulu si cu istoria a. 1847—1849. Se va dice in se, că daca este asia, cum de astu eu trebuinta a mai respunde o singura litera? De acésta parere au fostu toti amicii mei; am primitu mai multe epistole dela barbati insemnati din Ardealu, Ungaria si din Romani'a, prin cari am fostu provocatu, că nu cumva se respondu la asemenea mojicii, demne de autorii loru.***)

— Adu'ti aminte, disse unulu, de cuvintele baro-

*) In limb'a româna au scrisu, in acésta materie: Papiu Ilarianu, A. Treb. Laurianu, metropolitulu Sterca Siulutiu, toti trei in unulu si acelasi sensu.

Trei barbati cu unu trecutu plinu de merite pentru patria si nativie. Red. Obs.

**) Posiedu si eu insu-mi unu numeru considerabilu de acte legalitate, prin urmare autentice, din archivele statului, si dela abrudeni privati, de pe acelui timp. Am cettu tóte procesele verbali, facute cu capii rescolatilor din acea rescóla, cugetându că voi afă ceva date referitore la uciderea preotului din Carpinisius.

La timpulu seu le voi publicá. Not. Aut.

***) Cându a disu unu mare barbatu francesu: „Le style c'est l'homme“, a voit u se distinga nu numai pe omulu geniale de omulu stupidu, ci si pe omulu bine crescutu de omulu mojicu. Nota Aut.

dela unu timpu incóce cu totu adinsulu doctrin'a, că numai darile indirecte potu fi rationali si drepte, éra directe, pe capu, pe venit sau castigu, pe immobile si mosii niciodata nu se voru potea inparti pe locuitori asia, că se nu fia asupritórie pentru o parte fóte mare a loru. Darea directa pe unu obiectu ori-care o platescu numai acei cari se folosesc de elu, si numai in proportiunea in care ilu voru, sau in care le trebue.

Accisele sunt dari indirecte. La vinu, la vinarsu si bere platesci atata accisa, pre cátu bei. Pe luxulu celu mai de nimicu, adeca pe tabacu (tutunu) dai atati bani, cu cátu iti place se'ti afumi gur'a, nasulu, ochii si se'ti imputi cas'a. Cu cátu mananci carne mai multa, cu atata accis'ai ti este mai mare, daca nu vei sci sau nu vei voi se'ti si mai moderedi apetitulu celu de lupo.

Economistii si administratorii finantielor au mai observatu si altu ceva. Cu cátu unu poporu castiga mai multu, fiindu mai inteligente si mai laboriosu, cu atata elu traiesce mai bine, prin urmare si veniturile statului din accise sunt mai mari. Mai de curendu se publicara veniturile din accisele Austriei si din ale Ungariei (cu Transilvania si Croati'a la unu loc), in rubrice separate. Nimicu mai instructivu decatua acelea cifre. Se nu ne pregetamu a le studiu si judecă bine. Se vedemu cátu platescu in Austri'a $21\frac{1}{2}$ milioane si cátu $15\frac{1}{2}$ milioane suflete in asia numitele tieri ale coronei unguresci, sub titlu de accise pentru obiectele ce consuma preste anu, sau adeca care este venitul statului din acelea.

Adeca venitulu din accise a fostu in v. a. fl. pe anulu 1880:

	In Austri'a	In Ungari'a
Dela Vinarsu (rachiu)	7.539,052	6.585,641
" Vinu si mustu	4.060,041	3.324,669
" Bere	21.078,370	879,679
" Carne	4.832,298	2.239,718
" Zacharu	33.760,797	1.750,876
" alte obiecte	578,588	139,575
" venituri administrative	2.709,085	106,590
Suma:	79.558,230	15.026,590

Asia dara locuitorii statului austriacu (Cislaitani'a) platescu cu 64 mil. 491,982 fl. adeca preste de 5 ori mai multu decatua locuitorii Ungariei (Translitaniei), de si acestia sunt numai vreo 6 milioane mai puçini de cátu aceia. Disproporsiunea e nespusu de mare in defavórea locuitorilor de dincóce de Laita. Merita fóte a se observa enorm'a differentia in cifre la zacharu si la carne, apoi din beuturi la vinarsu si la bere. Beu si austriacii vinu destulu, beu inse neasemenatu mai multa bere. Vinarsu (rachiu spirtu) se trece si la ei, inse celu mai multu in Galiti'a in Bucovina, in o parte a Boemiei si in Silesia.

Mai este de insemmatu, că in Cislaitani'a contributiunile indirecte cresc pe fiacare anu in proportiuni multu mai mari decatua in Ungari'a. Asia de ex. accisele din a. 1878 au fostu in Austri'a

nului Ötvös: „cându cineva me înprósca cu tina, eu nu'i voi ripostá; ar trebui se me plecu, si mi-asi intiná man'a".

— Daca d-ta ai avutu curagiulu facia de „alti" contrari a dice ceea ce a disu italianulu Fortini: „fumigo te et tuos parentes", in casulu presentu n'ai de cátu se taci.

— Te cunóisce lumea, si pe tine si pe ei, „contemne et vinces" dise alu treilea.

— Buna pace se le dai, dise alu patrulea, dora lumea scie, că totu acesti ómeni si-au batutu jocu si de partid'a nationala liberala din România, incepéndu dela Jonu Brateanu pâna la celu din urma, poreclindu'i de „rosii".*)

Timpulu i-a pedepsitu; România e regatu, si credu, că adi nu va fi nîme, care ar contesta meritulu partidului batjocoritu. Dara vedi Dómne! unii domni sunt si profeti, ei sciu nu numai ceea ce s'a intemplatu in anii 1784, 1847-9, ci ei au prorocitu in 8 Januariu 1881 ceea ce se va intempla in 14 Maiu a. c.:

„Dara politic'a acesta alui Siagun'a éta-o că adi „devine invingátoré — disera acei domni, — pentru-că „si acea parte de inteligintia romana care parasise politic'a lui Siagun'a si a preferat a cufundá pe poporul „român in passivitate politica in decursu de atâtia ani „fără nici-unu rezultatu favoritoriu, convingéndu-se despre „reului acesta, se pregatesce a intrá in activitate pe „terenul politicu, si revine la politic'a lui Siagun'a, „dupa mórtea lui".

In adeveru, daca a mai fostu trebuintia de vreun verdictu alu neamului romanescu in privint'a aceasta, apoi acela l'a pronuntat ulesii poporului romanu din Tis'a pâna in Carpati, in unanimitate, in modu sdrobitoru.

Timpulu i-a pedepsitu a dôu'a óra; fi siguru, si tare se credi, că totu timpulu i va pedepsí si a trei'a

*) Că in România au fostu, sunt si voru fi pururea conservatori, e naturalu; ei au ce se conserve. Dara Romanii ardeleni ce voru se conserve, de nu cumva iobagi'a?

Nota Aut.

64.710,510 in Ungari'a 13.714,569 fl. In a. 1879 au crescutu in Austri'a la 69.216,491, in Ungari'a numai la 15.066,258 fl. v. a.

Revista interna din monarchia.

Volburele si furtunele alegerilor se trecu, au remasu inse urmellelor, nu numai de ómeni caror li s'au ascunsu sórele pentru veci, dara si de capete sparte, de pungi late si de infamii ne-numerate, éra diariele mameluce nu mai au placere de a se lauda cu victorii stralucite, că-ci nu se mai pote ascunde stralucit'a victoria a curutilor, carii au castigatu 25 de colegie preste cátu avusera in periodulu trecutu. De alta parte mamelucii au trantit upe cei mai multi candidati ai nationalitatilor, anume la slavaci chiaru si cu versare de sange la doue locuri. In cátu pentru romani, acum se adeveresce telegramulu nostru din Nr. 51 pe deplinu, că onor. dn. G. Popu a cadiutu chiaru in vechiul seu colegiu, prin ne mai audite abusuri si nelegiuri. O disesera inainte diariele din Clusiu, că de ar costá ori si ce in lume, pe G. Popu nu'l voru mai suferi in camer'a legislativa. Se pote óre lauda mai frumósa pentru dn. G. Popu, decatua acea ura turcésca manifestata asupra lui? Ferice de tine Georgie, că ai meritat, că vrasmassi nostrii se te urasca cu atata turbare.

In Croati'a se inchise diet'a prin rescriptu regescu, dupa care au se urmedie alte alegeri. Se pare inse că acea dieta cu portarea sa va fi vetatamatu de móre pe cei de calibrulu lui „P. Lloyd", pentru-că in acestu diariu unulu dintre barbatii de statu amerintia Croatiei cu nimicire, cu desfintarea autonomiei, cu incorporare, sau celu puçinu cu ocuparea unei parti din ea in directiune cătra Fiume, pentru-că Ungurenilor se nu mai fia necessitat a trece prin Croati'a la mare. Man'a ungurenilor 'ia rapitu intru atata, cátu regatulu Croatiei ilu numescu numai o fictiune, pre candu este cunoscutu de tota lumea, că planurile croatilor mergu fóte departe: a intregi regatulu loru nu numai cu teritorulu granitairescu, ceea ce s'a si intemplatu, ci si cu Bosni'a, cu Hertegovin'a si cu tota Dalmatia de a lungulu marei adriatice.

In Austri'a spiritele sunt atata de turburate, in cátu procurorii confisca neincetatu Nri din diarie, brosiure, foi volante si alte scrieri provocatorie, din cauza portarei cehilor. Nimeni nu pote se prevedea, unde voru esi acestea hostilitati germano-slave, precum nu se prevede, unde au se ésa cele dela noi.

Din afara.

Acuma nu mai potu ascunde nici francesii, că tractatul inchis in beiu delu Tunis fara voi'a supusilor acestuia, nu 'ia folositu nimicu. Nici locuitorii, nici chiaru comandanii óstei tunesiane

óra. Nu cumva se le respondi; fi in asteptare, si „vive diu felix!"

Cu asemenea refrenu termina si celealte epistole, cari consuna pe deplinu cu otarirea luata de mine din capulu locului.

O singura epistola ce o primii, exprima alta parere; si, mirare! acesta epistola m'a abatutu dela propusulu meu.

Éta-o:

— Me veti pardoná, daca dupa cele esperiate cu ocasiunea conferintei românilor din Ungari'a si Transilvania tinuta in Sibiu in 12-14 Maiu a. c. si vediendu eu insemmatace actelor si documentelor memorabile, pe cari mi le-atiiaratatu, apoi nici decatua nu pociu consimt că se taceti.

Că se nu respondeti celor cari v'au insultatua famili'a, acesta o apróba totu insulu; aceia sunt patrioti de meseria, cari striga pâna la ragusiala: „romanismul" dar lumea prea bine scie, că e ...

Se publicati inse documentele originale pe cari le possedeti, pentru-că acele sunt unu materialu pretiosu pentru istoria.

DVóstra aveti copii de buna sperantia, densii si România in genere se voru interessá, intiegéndu nepotii, ceea ce au patit strabunii.

Opiniunea publica nu s'a potutu seduce pe unu singur momentu; este bine că aceea se fia pe deplinu lamurita si întarita.

Ce ve privesce personal minte, apoi DVóstra in adeveru poteti fi mândri de ceea ce eu audu in tóte partile tieri.

Nu sciu căti Români se voru bucurá in asemenea gradu că DVóstra de stim'a tuturor natiunilor? ceea ce eu sciu este, că nu numai inteligint'a, dara si tienii fara deosebire de natiune ve stiméza.

(Va urmá.)

nu mai asculta de capulu statului, ci se batu cu francesii ori-unde dau facia cu ei. Cetatea Sfax fu aprópe nimicita prin tunurile republicei si totusi ea inca nu a capitulat. In dilele acestea érasi mai plecara cátova corabii dela Toulon si Marsilia cu regimete si artileria, intr'aceea arabii din Algiru se resculara la mai multe locuri. Combinandu-tóte scirile venite din Afric'a pâna eri, se pare că nu exagerédia acei ce tinu, că Francia nici cu armata de 100 de mii nu va fi in stare se stinga flacarile revolutiunii ce s'a incinsu, precum arataramu in Nr. preced., dela Maroco preste Algiru, Tunis si Tripolis. Intr'aceea plecara si corabii turcesci armate la principatul Tripolis, in care sultanulu e decisu a nu suferi cu nici-unu pretiu invasiunea Franciei.

Tóte diariele mari esprimu temerea de unu nou resboiu cu atata mai virtosu, că Anglia si Italia se irita pe di ce merge totu mai tare contra Franciei.

Romania.

Busturile fratilor Golescu si George Cantacuzinu.

Raportu.

Domnilor deputati!

In lun'a Februarie, anulu curentu, s'a depusu pe biuroulu Camerei o propunere din partea unui numero de deputati cerendu:

I. Cá alaturi cu bustulu nemuritorului J. Campineanu, se fia pusa si imaginea marelui re-pausatu Grigore Cantacuzino, sociul de arme si de lupte alu Golescilor, Filipescilor, Vacaresci si Campineanu.

II. Se se puna in lucrare votulu Camerei, prin care, in anulu trecutu, s'a esprimatu dorint'a de a se asiedia busturile fratilor Golesci in incint'a acestui sanctuaru alu Adunarii legiuitoré.

Propunerea tradusa in sinulu sectiunilor a fostu salutata cu caldura si primita in tota coprinderea ei.

Comitetulu delegatilor compusu din domnii: Heliad Grigore, pentru sectiunea I. Constantinescu Nicolae, sectiunea II. Fundescu Ioanu, sectiunea III. Cariagdi Dumitru, sectiunea IV. Dimancea Nicolau, sectiunea VI. Hasnasiu George, sectiunea VII. Si subscrisulu, pentru sectiunea V.

Intrunindu-se astazi 6 Juniu si admitiendu la rendulu seu patriotic'a propunere, a insarcinatu pe subscrisulu se ve supuna spre votare alaturatulu proiectu de lege, care sfintiesce espressiunea unui cultu datoritu marilor cetatieni repausati!

Domnilor deputati!

Unu devotamentu sacru; abnegatiunea cea mai sublima, sentimentulu inaltu alu patriotismului, cultulu romanismului au fostu poterea farmecului care a unitu pe acei straluciti cetatieni, in luptele loru uriasie, sustinute intru redeseptarea natiunii, reintemeierea statului romanu pe séna poporului romanu, astfelu precum ánim'a loru romanescă ilu cerea, precum vast'a loru concepiune ilu imaginá, precum in fine drepturile neperitóre ale neamului nostru ilu revendicá.

Ceea ce curagiulu civicu, iubirea de tiera, consciintia datoriei a unitu in viatia, nu potea si nu pote se remana dupa móre despartit, in amintirea urmasilor recunoscetori.

Generatiuni se voru succede, lupte multe se voru mai da pentru că formatiunea si intarirea Statului romanu se si atinga tient'a dorita; timpulu va inghitii profetiile cobitóre, va sterge memori'a necredintiosilor, dar oper'a marézia a constituirii poporului romanu din valea Dunarii, in unu Statu nationalu, simbolisandu credint'a si aspiratiunile marilor luptatori, va remanea nestinsa, pe cátu timpu suflarea romanescă se va resfatia intre Carpati si marea Négra, transmitandu'si ecolu virilitatii, preste tieniuri departate.

Campineni, Golescu, Cantacuzini, Filipesci, tipuri legendare, insufletitorii de ieri ai neamului romanescu, remanu intre noi, că umbre sacre, că penati tutelari ai natiunii, pentru care ei au luptat. Imaginele loru reci, dar prea scumpe memorie si áime romanesci, voru stá in acesta sacro-santa incinta, spre a le esternisá memori'a la urmasi, destepandu in ei virtutile strabune.

Aceste tipuri monumentale, adeverescu in modulu celu mai neindoiosu, că in momente de supreme incercari, de cumple restriste, in momente de grea cumpana, Provident'a tramite poporeloru asuprise, dar destinate pentru viatia, pe ai sei

O B S E R V A T O R I U L U.

luceaferi, spre a-i lumină si conduce pe calea datoriei si a mandriei nationale.

Istori'a recenta va avea se inregistredie si ea fenomene de aceeasi natura. Tributul de recunoscintia ce'lui damu noi prin acestu solemnu votu, va tinea deoseptat simtimentulu de conservatiune.

Domniloru deputati !

Daca evenimentele, daca faptele petrecute si resultatele obtinute la 1881, 1878, 1877, 1859, 1860, 1848, fia pe terenulu politico-sociale, fia pe campulu gloriei si alu armelor, ar trece in ochii nostri ca enigma, presentanduni-se in forma de problema, greu de intielesu si mai greu inca de rezolvatu, noi amu gasit u cheia pentru o justa si sigura solutiune in viatia, in ideile, in operele mariloru barbat: Campineni, Cantacuzini, Golesci si sochii loru, cari ne conduc la istoria anilor 1837, 36, 34, 31, 29, 28, 22 si voindu a ne urca mai susu, amu potea merge pana la epocile Cantacuzinilor si Golescilor din alu 17 si 18 secolu, spre a descoperi legatur'a de unire intre diferitele epoce.

Raportulu nostru, d-lor deputati, este tinutu a se margini la cateva momente culminante din viatia si faptele ilustriloru reposati, spre a ve convinge, ca virtutile si patriotismulu cari au fostu sufletulu anticei Grecie si alu neperitorie Rome, virtuti si patriotismu, prin cari purtatorii aceloru nume ilustre s'au distinsu, fusese unu patrimoniu cboritoru din genunche in genunche, la Cantacuzini si Golesci.

Cantacuzinii inruditi cu Golescii si ambele ilustre familii inrudite cu Comnenii si Asanii Mesiei, cu Basarabii Olteniei si ai Timisianei, au intielesu poterea patriotismului si au sciatu se'lui mantina in anima poporului romanu, se'lui comunice intelligentie celei mai rustice, primindu in schimbu anima, in crederea si bratilu poporului.

Postelniculu Constantinu, Spatarulu Joanu, Clucerulu Raducanu Cantacuzinu, au sciatu se stora respectulu si admirati'a poternicilor din acei timpi, si ca beliduci, si ca omeni de Statu; ei au luptat necurmatu, lucrando fara pregetu la marirea nemului romanescu si la neatarnarea tierii.

Istori'a vechului alu 17-lea si 18-lea pastradia cele mai maretie fapte, legate de numele Cantacuzinilor si Golescilor.

In doue renduri marelle postelnicu Costache Cantacuzinu scapă tiéra de mari nevoi, cu pretiul vietiei sale si a loru sei; elu luptă cu vitejie contra sugrumatilor greci din Fanaru si a uneltirilor straine; luptă cu curagiul devotamentului pentru poporu si tiéra, pana la a sa nefasta cadere (1664), faptuita de obscurul usurpatoru grecu : Mihnea-Voda.

Alti doi Cantacuzini: Clucerulu Raducanu si fiulu seu Spatarulu Joanu, insufletiti de aceeasi iubire de tiéra si neamu, inzestrati cu aceleasi virtuti, stralucescu prin vitejia in resboiu rus-turcu din 1769—73.

Tatalu si fiulu pus in fruntea regimentului de husari romani, cunoscutu in cronicile russesci sub numire de „Husarskoi Voloskoi Polk“, intocmitu si intretinutu cu ale loru cheltueli, scapă ostaia muscalăsa sub zidurile Silistrei de cumplitulu desastru alu totalei nimiciri. Aceste titluri la recunoscintia le da dreptulu se si asteptă la o generoasa resplata din partea Russiei, care'si dedese cuventulu si se legase cătra banului Mihaiu, solulu Romaniei, prin promisiuni solemne, cumca va fi tierea intru ajutoru pentru a'si recastigă vechia splendore.

Dar odata inlaturatu pericolulu, prin vitejia romana, urmă ca si cuventulu datu se remana uitatu.

Cum si in ce modu s'a justificatu traditiunea Cantacuzinilor in patriotismu si devotamentu, ne spune viatia si faptele reposatului Gr. Cantacuzinu.

Istori'a timpului seu ne incredintiedia, ca acestu valorosu barbatu in unire cu Golescii, Campinenii, Rosetti si cu tota acea stralucita pleiada de patrienci contemporani, apera cu energie si abnegatiune, in inprejurari forte cumplite, drepturile tierii contra incalcarilor si uneltirilor, venite din partea unei poteri, care domină in tiéra prin proconsuli si prin terórea armelor.

Memorable sunt si voru remanea luptele acestoru mari barbat si nu omoru spiritulu, inalta anima, intarescu credintiele si devinu o scola de patriotismu, de sacrificii si de abnegatiune, dice d. Ioanu Ghica in biografia marelui Joanu Campineanu.

Dar ore numai suferintiele, numai strimtorarile si calamitatile tierii dela 1828—1829, 1830 pana 1839, facut'au din Golesci, Campineni, ceea-ce analele spunu in unu limbagiu vigurosu si eloente, in unu limbagiu epopeicu, ce erau acesti mari barbatu pentru a loru scumpa tiéra ? !

Noi vedem o continuitate fara intrerupere, o traditiune sacra, devenita lege la Cantacuzini si Golesci, care ne face se credem, ca este unu mare adeveru in cuvintele strabunului Horatiu, candu dice :

„Fortes creatur fortibus et bonis.
„Est in juvencis et equis patrum virtus.“

Istoriculu Rotteck crede a fi intielesu bine pe Horatiu candu elu traduce prin urmatoriul aforsismu :

„In den ererbten Vorzügen ein Sporn
„Zur fortwährenden Auszeichnung liege.“

Dintr'unu Scarlatu Campineanu nu s'au potutu produce de catu fii ca Constantin si Jancu Campineanu.

Cantacuzinii n'au potutu da tierii loru de catu o progenitura cum era Grigore Cantacuzinu.

Fratii Golesci, assimilati prin ale loru fapte, cu Gracchii vechimii, nu poteau fi mai pe jossu de exilatulu Constantin Golescu, de strabunulu mare vornicu: Stroe Golescu, de alu loru parinte: marelle banu Radu Golescu, de invetiatulu Jorgu Golescu !

Poporul romanu perdutu elu in decursulu unei vietii aprópe bimilenare, ceva din particularitate caracteristice, din virtutile si insusurile prin cari se distingea poporul rege, de pe tierurile Tibrului ?

Studiulu celu mai severu, celu mai criticiu ar invederă, fara indoiala, fenomenal a continuitate, care léga pe poporul romanu de ai sei mari strabuni, atribuindu'o aceloru particularitatii conserveate cu atata tarie si tenacitate, in midiuloculu vicisitudinilor.

Daca virtutile si simtiamente inalte s'au perduto la unele familii patriciene, caus'a este ca ele s'au despartit de poporu, incetandu a mai sta cu elu in atingere, in comunitate de sentimente.

In acesta comunitate trebuie cautatu acestu farmecu, in care s'a conservatu patriotismulu, consciintia datoriei si mandria romanismului la marii luptatori din trecutu si presentu.

Epoca de renascere incepdu de 1822 si mai alesu 1828—48 apartine in mare parte Campinenilor, Golescilor, Cantacuzinilor.

Daca uneltirile dela: 1828, 29, 30—31, 33, 34 pana la 39, cari tinteau la aservirea tierii, la desfintarea nationalitatii romane, la stergerea numelui nostru, n'ar fi fostu combatute cu energia si devotamentulu, cu abnegatiunea si curagiul civicu, desvoltate de Joanu Campineanu, Golesci si Cantacuzini, anulu 1848 n'ar fi potutu da nascere maretielor fapte din 1859, 1860.

Istori'a contemporana n'ar fi avutu se inregistredie viteji'a óstei romane pe campiele Mesiei (Bulgariei), si cu atata mai puçinu independentia tierii, ridicarea Statului romanu la apogeu regatului.

Noi vomu sustinea, in resumatu, ca la tota acestea maretie resultate, temeli'a este pusa de fratii Golesci, Grigore Cantacuzinu, in unire cu marelle cetatiénii Negri, Jancu Campineanu si ai loru contemporani.

Nedespartiti au fostu acesti mari fii ai tierii in luptele uriasie, unita remane memorii loru in mintea si anima poporului romanu !

Imaginile fratilor Golesci, Grigore Cantacuzinu asiediate alaturea cu Campineanu si Negri, voru face, ca representantii natiunii se le pôta devotá unu cultu de tota diua, inspirandu-se la fiace momentu, de virtutile loru cetatiénesci, ilustrate prin neperitorie fapte.

In acestu simtiu, in acestu cultu, comitetulu delegatilor d-vostre vine prin subscrisulu raportoru, a ve supune spre votare urmatoriul proiectu de lege :

Leg.e.

Art. I. Adunarea decide: a se asiedia in Camera, busturile ilustrilor frati Golesci si alu marului cetatiénii Grigore Cantacuzino.

Art. II. Se acorda gubernului, pentru acestu scopu, sum'a de lei 6000, siése mii.

V. Maniu.

X Corespondentie particularie ale „Observatoriului“.

— (Totu resultatele alegorilor). Din celu mai mare comitatul transilvanu, adeca alu Hunedorei, avemu informatiuni exacte dela tota

colegie electorală. In Nr. 51 vediuramu ce s'a intemplatu la Orascia si la Dev'a. Dela Dev'a ne venira cu dat'a din 9 Juliu si óresi-care corecturi. Unu altu corespondente adeca ne asigura, ca densulu dintre preotii romanesci ai acelui cercu electorale a vediut la urna numai pe pop'a din Pestisiliu de jossu votandu pentru Szatmári, si pe celu din Boholtu inchinandu'si votulu la Barcsay, éra asia numit'a intelligentia miréna a vediut pe onor. dni Joana Balomiri si pe Isaias Moldovanu. Toti cei alalti carturari, preoti si mireni, respectandu conclusele dela Sibiu, isi cautara de alte afaceri, cu atata mai virtuosu, ca anume Szatmáry e cunoscutu ca unul din vrasmassi cei mai neimpacati ai elementului romanescu, precum documenta de nenumerate ori prin publicatiunile sale fanatice si vrasmasesci, éra mai de aprópe in „Hon“ Nr. 184 din 6 Juliu a. c. in care discutandu circulariul mitropolitului Mironu si conclusele conferentie dela Sibiu, dupa ce injura ca in pustele Ungariei, apoi cere, ca pe junimea din Sibiu si pe redactorii diarielor romanesci se'i ardia („valoban meg érdemnek, hogy megok égettessenek meg“). Dara éca, totu se mai afla ómeni, carii se dicu a fi romani, ca se dea votu la unu tiranu ce are apetitu de a manca friftura de carne taiata din siolduri si din pulpe de romanu.

Totu acelu corespondente adaoge, ca in mania toturor pressiunilor si betilor, din mai multe comune nu a mersu nici-unu omu la urna, si asia alegatorii au fostu mai multu numai din classea boieranilor corciti, ca si in districtulu Fagarasiului.

— Corespondentia unui betranu venerabile, cu dat'a 2 Juliu descrie pe largu alegerea din orasianul Hunedora cu comunele de prin pregiuru. Informatiunile din acesta scrisore voru fi frappante numai pentru acei lectori, cari nu cunoscu trecutulu istoricu alu aceloru tinuturi, bogati'a naturala a locului si totusi seraci'a cumplita a ómenilor, insocta de cea mai grósa nesciintia privilegiata.

Indata dupa intorcerea celor doi delegati dela conferentia din Sibiu, comitetulu locale convocat in 20 Maiu prin presedintele seu rev. dnu Joana Fodoru si notariu Michailu Bontescu pe toti alegatorii din comune, spre a le comunicá tote resultatele conferentie generale si a se consultá despre tinut'a ce au se observe. Dio'a convocarei era defisita pe 3 Juniu, adeca catu s'a potutu mai de timpuriu. Numai din orasii sunt 218 alegatori; au mersu inse la adunare abia 18 insi. Indata la inceputulu consultarilor s'au si datu pe facia scapurile. Multime de interese private jocau intre ómeni. Majoritatea preponderanta de alegatori e romanescă, dara tocma romanii au lucratu cu mai mare zelu pentru candidatul gubernului, care era d. Carolu Pogány fiului comitelui supremu.

In fine dlu corespondente dupa alte reflexiuni dorerose continua asia :

„Orasienii nostrii romani tinu si acum multu la privilegiile ridicate de cehu, dobendite din tempii vechi, fiind aci cehuri de: olari, cismari, pelari, cojocari, mai totu romani, maestri dupa nume, inetiandu copilul dela tata, sau mosiu in cativa luni, si maestrulu e gat'a.

Alegerea de deputatu a decursu in 29/6 st. n., reesindu Carolu Pogány cu 605 voturi contra lui Acatiu Barcsay cu 238 voturi.

Dela urna n'au lipsitui nici preotimea, asia: preotii gr. or.: Lazaru Popoviciu din Ocolisiliu mare, Lazaru Bera din Maierau, Lazaru Musia din Cerisoru, Joanu Sérbu din Cerbelu, Ambrosiu Musia din Lelesa, Nicolau Popoviciu din Rud'a, Jonu Popoviciu din Boos, Joanu Popoviciu din Nadasi'a superioara. — De Nicolau Siumanu si Ladislau Nandr'a, ultimulu gr. cat., ambii din Silvaniul inferior, cum si de celu gr. cat. din Silvaniul superior, nu mai vorbescu, fiindu aceia lumin'a conductoria a nobililor romani din acele comune. — Alti preoti gr. cat. n'au participatu la urna, afara de susu numitii 2, conducatori de nobili pastoriti de ei. Beutura si bani atata inainte, catu si in dio'a alegerei, in abundanta, de-i usturá si pe cei alesi, ca si pe cei nealesi, — pentru aceea au fostu atata de activi romanii din acestu cercu electoral, si per escel-lentiam romanii din Hunedora. — Se le fia de bine.

Hunedora, in 2 Juliu 1881.

Unu alegatoriu neparticipante.

X — Din cerculu electoral Hatiegul avemu 2 corespondente, care differu un'a de alt'a, cam ca oleulu de apa. Le publicam in ordine chronologica, dupa cum au venit. Apretiarile facute de ambii, remanu in comptulu d-lor. Asia de ex. suntemu forte de parte de a subscrive opinioniile esmise, relative la activitate, in corespondentia din 4 Juliu; dara tolerantia nostra pe terenulu politici merge asia de parte, in catu nu ne pasa daca suntemu combatuti chiaru si noi in acestu organu alu nostru.

Red.

Prim'a corespondentia din Hatiegul e din 30 Juniu si suna asia :

